

Cum se integreaza semnele homeopatice

Care sunt **sursele** de semne ce pot fi re/cunoscute în consultația homeopatică

1. Materia medica
2. Toxicologia
3. Experiența clinică

Semne fizice în MM pura (proving based signs)

1 SEMNE OBSERVATE

- **De prover** (în legătură cu propriul corp): acesta se erijează în calitate de observator al propriului corp, astfel că avem situația de intermixiune observator-subiect
- Ex. Dulc : * *Sudden swelling of the body and puffiness of the limbs, at times painful or accompanied with a sensation as if going to sleep, [a18].*

- **De un observator extern** (în legătură cu proverul)

Ex. Dulc : *Lassitude;he avoids motion, [_a1].*

Sau

Sudden jerkings like electric shocks though the whole body, with piteous cries;the jerkings seemed to be caused by violent pains in the abdomen;they did not last a long time, after which the boy began again to mutter, [a28].

În ambele situații există o instanță obiectivată,
un observator

Acesta vede ce se întâmplă și relatează
PUNCTUAL (în afara contextului) ceea ce se
auto – , sau hetero- observă

Teoretic, nu avem NICI un criteriu de a distinge NIMIC altceva decât semnul în sine

Nu știm dacă acesta este :

- Efectului direct al substanței asupra persoanei
- Impactului substanței asupra unei persoane sensibile ce “scoate la iveală” efecte particulare doar în cazul celor sensibili
- Dacă este vorba de semne iscate de un oarecare stimul asupra persoanei ce își arată propria idiosincrazie

Cele trei situații sunt **cauzal** diferite

- a) Efectul substanței
- b) Efectul asupra unui sensibil
- c) Decompensarea printr-un stimul

dar **fenomenologic** identice :

“acesta a fost semnul ce a rezultat”

Decuparea fenomenologică în homeopatie

Indiferent de **precedentul cauzal** (de ceea ce face ca un semn să apară într-un anumit proving)

SEMNUL ESTE LUAT CA ATARE

Fiind provocat de stimulul “substanță” ceea ce contează este doar faptul că el **APARE**

Ce putem ști și ce nu putem ști din provinguri

Putem ști:

- *Că semnul a apărut la cineva*

Nu putem ști:

- Dacă substanța este o cauză materială (directă)
- Eficientă (declanșatoare a ceva prestabilit)
- Sau ocurentă, conjunkturală

Situația pacientului este similară cu cea a proverului

Un pacient prezintă un semn

Ce putem ști:

CĂ ACEST SEMN EXISTĂ

Ce nu putem ști la simpla observație

- Că acest este PROVOCAT de boală actuală
- Că acest semn este O REACȚIE la boală, reprezentând o reacție idiosincratică
- Că acest semn este propriu pacientului “ așa cum este el” (dintotdeauna sau în situații de stress)

Similaritatea proving-boală

Decupajul fenomenologic homeopatic:

UN SEMN ESTE UN SEMN

Indiferent de cauza lui :proving sau boală

REMEDIUL HOMEOPATIC –CÂMP SEMIOTIC

În urma provingului sau bolii rezultă SEMNE și asocierea acestor semne

Faptul de a fi ÎMPREUNĂ , la un anumit individ la un moment dat, figurează o CON-FIGURAȚIE de semne

Această configurație este descriptoare a UNUI CÂMP SEMIOTIC ce cuprinde totalitatea semnelor determinate de stressul informațional al provingului asupra individului (determinat, condiționat, real)

Boală și individ

BOALA , ca entitate nosologică (abstrasă și abstractă) este un câmp semiotic

Definită de o anumită configurație de semne

De ce să mai fie nevoie de UN ALT CAMP SEMIOTIC suprapus bolii??

Excluderea metodologică a individului din boală

Configurația semnelor de boală EXTRAGE din
totalitatea semnelor prezentate NUMAI pe
acelea care se conformă UNUI SEMNIFICANT
PRESTABILIT (boala)

Semnele ce țin de individualitatea concretă sunt
excluse,

Sunt ne/semn/ificative pentru că, individul este
exclus metodologic din boală

Reintegrarea bolii și individului

Homeopatia INCLUDE semnele individuale,
particulare

Le valorizează

Pentru că aceste semne AU UN POTENȚIAL
SEMNIFICANT ce duce la posibilitatea unei
intervenții terapeutice

datorită existenței unui câmp semiotic în care
semnul particular poate fi inclus

Totalitatea simptomelor

Conceptul INTEGRATIV al homeopatiei

Concept de CAMP SEMIOTIC

Permite recunoașterea unui semnificant mai profund dincolo de boală

Semn și configurație

O CONFIGURAȚIE DE SEMNE

este

semnificantă

pentru

UN CAMP SEMIOTIC (semiotic field)

Semn particularizat

Un semn devine particular prin :

DETERMINARE

structurală (elementele care îl compun)

calitativă (felul in care se arată)

SITUARE ÎN CONTEXT

(ex. cefalee frontală asociată cu diaree după dulciuri)

Astfel nu mai avem de a face cu “semne simple”
ci cu semne determinate, individualizate prin
Determinarea calităților proprii (localizare,
aspect, modalități etc.)

Situarea în context individual IN sau IN AFARA
bolii

Semne particulare ÎN boală

Semnele DE boală (incluse în câmpul semiotic prestabilit) devin particulare prin precizarea calităților lor concrete, la fiecare semn în parte

Astfel avem O LĂRGIRE A CÂMPULUI SEMIOTIC ,
ce duce la “boala individului”

Semne ÎN AFARA bolii

Pot fi de două feluri

Semne incluzibile în alte câmpuri semiotice de
“boală” (boli concomitente)

Semne neincluzibile în câmpuri semiotice de
boală

Semnele neincluzibile în boli

Sunt semne ce țin de individul ca atare

Îl **EXPRIMĂ** ca individ

De aceea au ca **SEMNFICANT** individul

Atribuirea unui semn unei boli este o
operație mentală

Ceea ce prezintă individul real este un ansamblu
de semne concrete

Atribuirea unui semn unei boli este o operație
mentală

Câmpurile semiotice “boala” sunt construcții
mentale, semnificanți ce apar în configurații
prestabilite

Ce se întâmplă cu semnele ce nu aparțin bolii?

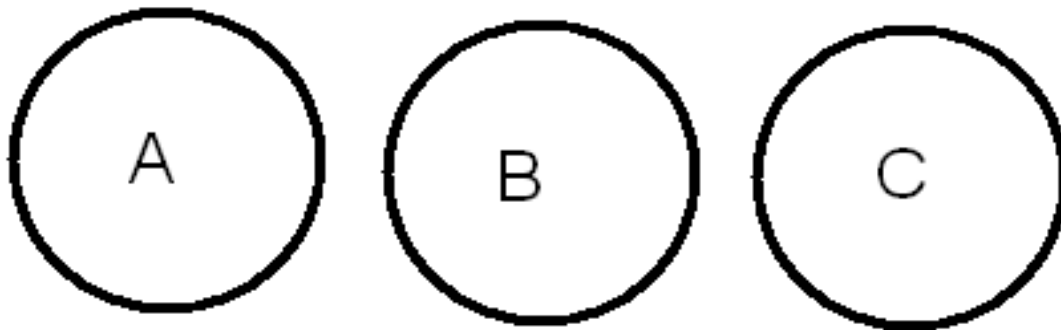
În medicina convențională sunt ignorate pentru că nu AU LOC în câmpurile semiotice FIXE (boala)

În homeopatie sunt incluse pentru că “totalitatea simptomelor” permite câmpuri semiotice dinamice, ce pot include un număr variabil de semne

Câmpuri semiotice alăturate

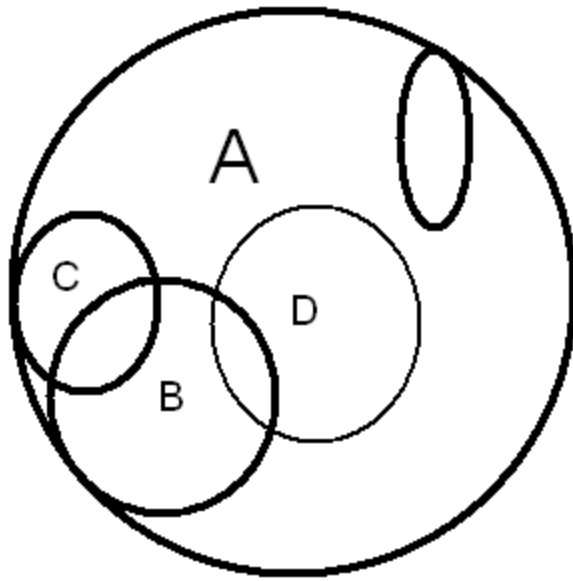
Modelul alăturat: boli concomitente, entități nosologice

Medicina orientată nosologic

Câmpuri semiotice ordonate

Modelul integrativ : tot ceea ce exprimă
individul, bolile devin părți și nu entități

Câmpuri semiotice fixe

Câmpurile semiotice orientate spre boală sunt câmpuri bine precizate, stabile ; o anumite configurație de semne (ce devin criterii de diagnostic) descrie o entitate nosologică

Sunt **câmpuri divergente**: pentru că fiecare tinde să includă NUMAI acele semne tipice bolilor și să le excludă pe celelalte

Astfel câmpurile FUG unele de altele și fragmentează întregul

Câmpuri semiotice fuzzy

Sunt rău precizate, cu limite prost definite

Sunt **câmpuri convergente**, pentru că
semnificantul final este ÎNTREGIMEA

Semnele se apropie unele de altele și se susțin
reciproc în configurații

Modelul integrativ

Atât semnele de boala cât și cele de neboală
POT DEVENI semnificative

Acestea cuprind atât semnele relatate verbal cât
și cele nonverbale

Orice semn perceptibil poate îndruma spre cele
trei domenii de semnificație

1. Boala (bolile)
2. Individul în boală (boli)
3. Individul cum este el

Semnele vizuale

După semnificantul lor, sunt de trei feluri:

De boală

Ale individului în boală

Ale individului

Semnele de boală individuale

Sunt semne nespecifice DOAR ATÂTA VREME cât
nu sunt determinate în detaliile lor

Determinarea se face prin

Zoom in (precizarea detaliilor morfologice)

Zoom out (situarea în contexte mai generale)

Corelaționare – verbală sau nonverbală

Semne ale individului în boală

Includ semnele bolii individuale dar lărgesc câmpul semiotic prin:

Semne **conjuncturale** generale (de ex. de când, ca urmare a ce, în ce situație, etc.)

Semne **modulatorii** (modalități, ameliorări, agravări, etc.)

Semne **concomitente** ce țin de câmpuri semiotice convergente

Semne ale individului

Sunt indicatori ai “individului ca atare”

Sunt EXPRESIA “felului de a fi”

Reprezintă CINE este în boală sau în afara ei.

Au determinări obscure, de aceea trebuie luate ca atare, dar nu sunt mai puțin indicatoare pentru SEMNIFICANTUL individ

Semne ale individului

Semnificantul lor nu este o boală ci Individul însuși, așa cum se prezintă el la un moment dat

În sincronie exprimă diacronia

Ele apar ASTFEL pentru că individul este determinat

Genetic (poartă semnele generațiilor)

în istoria sa individuală (patologică sau ne-)

Determinat de stilul de viață,

conjuncturi și conjecturi

Toate aceste semne **EXPRIMĂ** într-un ansamblu
de configurații **STABILE** individul
Reprezintă “faliile geologice” ale istoriei sale
Reprezintă **IDIOSINCRAZII** morfologice și
funcționale

Ce este stabil și ce este instabil în configurațiile de semne

Astfel, avem 2 configurații stabile și 2 instabile

Prima stabilă: **configurația semnelor în boală** (stabilitatea vine în urma demersului nosologic, de abstractizare în categorii)

A doua stabilă: **configurația semnelor individului**

A treia, instabilă: configurația semnelor **individului în boală**

A patra, instabilă: configurația semnelor **bolii (lor) individului**

De ce o semiologie a vizualului în homeopatie

Pentru că se referă, funciarmente la două
domenii semiotice STABILE

Configurațiile BOLII (cum A/PARE EA)

Configurațiile INDIVIDULUI

Dar permite și o incursiune revelatoare
("insightfull") în domeniile instabile ale
individului-in-boală si ale "bolii-individului"

Vederea “vorbește”

Ceea ce exprimă pacientul prin semnele vizuale
constituie un limbaj

Un limbaj TRANS VERBAL

În care semnificantul final este individul ca
atare, în boală sau nu.

Semnele sunt EMISEAȘTEAPTĂ DOAR UN
RECEPTOR

Ce “spune” pacientul fără cuvinte – gestica

Gesturile sunt semne....DACĂ există un receptor

Prin gesturi

- Spune despre sine
- Spune despre cum este el, acum
- Spune ce simte
- Răspunde
- Întreabă
- Reacționează la cele dinăuntru și dinafară

Gesturile spontane și reacționale

Gesturile spontane sunt expresii ale individului-așa-cum-este

- Acum (în acest moment, în această conjunctură)
- Dintotdeauna

Gesturile reacționale, provocate de anumiți stimuli, sunt expresii ale unor reacții FIZIO sau PSIHO-logice (ex: reacția la lumină, de acoperire a feței; plânsul când se aduce vorba de familie, etc)

Atitudinea

Atitudinea, într-o situație dată, exprimă starea sau felul de a fi al individului

Atitudinea fizică exprimă

Felul de a fi, caractere psihice (rușinos, autoritar, discret , etc)

Reacția la ceva intern sau extern (“pliat de durere”; “mă feresc de lumină”; “mi-e mai bine așa” etc..)

Relația în care este cu un anume ceva

Gestica și atitudinea sunt SEMNE ale individului

Psihice

Fizice

Reacționale

Felul în care APARE un pacient la un moment dat este
expresia lui în situația și condițiile date.

Sunt semne ÎNALT INDIVIDUALIZATE